Ei nyt

Kirjoittanut Klaus Lähteenmäki

Katsoin kauan kaihoisasti,
kun sä istuit ikkunassa.
Torjuit aikeeni hymyillen:
"Nyt ei käy, kait joskus sitten,
tässä helteessä en jaksa".

Kerran pyysin ja lupasit
näyttää piirustuksiasi.
Juosten kirmaisin kotiisi
oudon onnen ounasteluin.
Silloin pettymykseksenі
kuulin kuivan kommenttisi:
"Nyt ei käy, on huono päivä".

Koittipa parempi päivä
ja aloimme taas alusta.
Kaunis keltainen pusero
peitti allensa apajat.
Nappejasi yksitellen
ilon innolla availin.
Vaan en pitkälle kerinnyt,
kun jo kaikui tuo valitus:
"Ei tänään, olen väsynyt".

Viimeksi tavatessamme
toivoin tulleeni lähemmäs,
sormenpääni tunnistivat
rintsikoittesi hakaset.
Mutta luotasi mut työnsit:
"Anna olla, joskus sitten".

Silloin mulla mitta täyttyi,
päätin korjata kuteeni,
liueta lopullisesti.
Otin lätsäni ja lausuin:
"Nyt heti tai ei ikinä,
saat itse pitää tavaras!"